



מפעל הזוהר העולמי
נולד לכיש 24/8 בית שמש
0548-436784 *70



הזוהר זוהר
מברזי ואומר

הלומד והוזר
מרויח וקוצר

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

לומדים כרך א' מספר ראשון של "זוהר השבת" ונבחנוים ומקבלים סט "זוהר השבת" מחלק לפרשיות השבוע, מיחד ל"שלחן שבת", עם דיסק של דרשות התעוררות על לימוד הזוהר הקדוש

במתנה ניצוד?

מפעל הזוהר העולמי
בת ים - גבריאיל
052-6077914
בת ים - מאיר
052-3254036
חולון - יוסי
054-2214449
ראשון לציון
054-2214449
ים - ברוכים
02-625-5789



- 1 יש לשלוח פקס עם פרטים מלאים [שם, כתבת, וטלפון] למספר 153-3616-8526
 - 2 אנחנו נשלח לך את המבחן. 3 בגמר המבחן תפקסס אותו לפקס הנ"ל,
 - 4 בוחן מיחד מטעם "מפעל הזוהר" יבדק את המבחן, ותקבל את המתנה.
- המצטיינים יזכו לפרסום בספרים.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449

כל יהודי יכול לזפות בסט של זוהר השבת! בחנם!

כל רגע של לימוד הזוהר הקדוש יקר מאוד בעיני ה'.
כל רגע של לימוד, מצייל את עם ישראל בפרטיות ובכלליות מגזרות קשות.
יהודי יקר, פמה פח ועצמה חבויים בך!
כל העולם תלוי בלימוד שלך, אל תרפה ידיך, הזמן קצר והמלאכה מרבה,
בוא והצטרף לקבוצה שתוליך את כל העולם לשלום,
בוא ושב בצלו של הרשב"י הקדוש.

ר.י.פ.

מתן שכרו בצידו, הרשב"י יושב ולומד עמו



גודל השכר והזכות בהוראת אצבע!



הגר"א במשלי (יב, יד), מבאר גודל הזכות שיש למזכי הרבים ומוכיח את חברו, אם שמע, מקבל שכר על כל מה שיעשה לדורות, וגם אם לא שמע, אז מקבל כל חלקו הטוב, וזה שלא שמע לוקח ממנו את חלק הגיהנום שלו.

הידעת? ברגע אחת אתה יכול לזכות לעולמות נצח! "עין לא ראתה.."
 - עתה הכול בידך - אתה יכול לחלק ס' "ערכה של שעה", שמעודד ומעורר ללמוד זזה"ק בכל יום. וכל הלומד שעה זזה"ק בשבת עולה לו למאה מיליון שנה תורה, ואם תכפיל בכל שבתות השנה ויו"ט, לכל ימי חייו, תגיע ל' 640 מיליארד שנה תורה. ואם בזכותך יתארגן שיעור לעשר יהודים, תגיע ל' 6 טריליון ו' 400 מיליארד שנה תורה. -
 ובזזה"ק (פ' ויצא קס"א). כתוב: שכל מה שנותנים משמים הוא באלף, ועוד כידוע כל עשרה ביה שכינה שריה, אתה מכפיל כל מנין יהודים באלף. תגיע ל' 6 זיליון ו' 400 טריליון שנה תורה. - ומי יוכל לחשב את גודל השכר הנצחי שיש לך מכך בוודאות!!!

[לקבלת ספרים בחינם לחלוקה: 0548436784, "מפעל הזוהר העולמי" שע"י מוסדות האלמין].

יום א' וישב לסדר ויאמר צדקה ממנה תשע"א לפ"ק פה אלעד ת"ו

לכבוד כ"ק האדמו"ר שליט"א, מזכה הרבים חד בדרא מניצוץ נשמת התנא הקדוש בוצינא קדישא הרשב"י זיע"א, אשר בזכות הקונטרס "ערכה של שעה" ודאי יעזור להתקיים "בספרא דא יפקון מן גלותא".

הנה, הזדעזעתי לשמוע מה שכתבו בעתון הנקרא של חרדים, בשם מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שכביכול אמר ח"ו שאין לבחורים ללמוד זזה"ק ח"ו, וקמתי ועליתי ונכנסתי בקודש פנימה אל מרן שליט"א ושאלתי לפיו בזה"ל: נחרדתי לשמוע שכך הרב פסק!! וא"ל בזה"ל: הרבה דברים אומרים בשמי מה לך להתרגש ח"ו שאומר כך, אלא אדרבה מקובלני ממרן החזון איש זצוקללה"ה שאין ספר מוסר מעורר ומחזק כמו הזזה"ק וחובה קדושה בפרט לבני תורה לעסוק בו, עכל"ק. ואמרתי לכתוב זאת למו"ר האדמו"ר כדי לחזק ידיו.

בברכת התורה אי"ש ב"ר ציון בוגנים מו"ץ פעיה"ק אלעד ת"ו

נב. וזאת למודעי, כי אני מקורב מאד לאדוננו עט"ר האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא, ורבות פעמים דיברתי עמו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזזה"ק, והתייעצתי עמו בענין השיעור שאנחנו מוסרים לבעלי בתים ואברכים יראים בזזה"ק והתייעצתי עמו עד היכן מותר ללמוד, ואמר לי כמה פעמים, זה עושה רעש גדול בשמים וודאי מביא לקידוש ה' וקירוב הגאולה, תמשיכו בזה.

נב. עתה הגיע לי עוד 6 קרטונים של החוברות ששלח האדמו"ר, וכבר בבקר נתתי זאת לחסיד ברסלב אחד שמחלק ספרים בצמתים, ובשני ימים חילק הכל בצומת רעננה צפון ואין ספק שזה גורם מודעות גדולה ללימוד הזזה"ק.

יישר כחכם ומוקירכם, אי"ש ב"ר ציון בוגנים

לפניכם קטעים נבחרים מתוך "זוהר השקבת" ספר בראשית. ענו על השאלות, החזירו את התשובות בצירוף שם מלא, כתובת וטלפון - 153-3616-8526 ותקבלו את המתנה.



פָּרַק אַ עֲנָף א'

מעלת אמירת הזוהר ותקוננים אפלו בלי הבנה

למוד תהלים וזוהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם

א. למוד ספר הזוהר נשגב מאד לטהר ולקדש הנפש, ואפלו אי לא ידע מאי קאמר ושוגה בו שגיאאות הרבה הוא חשוב לפני הקדוש ברוך הוא. ונהי שבלמוד המשניות וכדומה יש דעות שצריך להבין לפחות מהו הענין שלומד, אבל בלמוד תהלים וזוהר הקדוש אפלו באין מבין כלל, חשוב ומקבל ומרצה לפני השם וכו'.

(פלא יועץ אות ז', זוהר)

אף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותקוננים

ב. ילמד בספרי קבלה, ואף אם אינו מבין בהם יאמר דברי הזוהר ותקוננים,

כי הם מסגלים לטהר הנשמה. (סדור פגות האר"י זכרוננו לברכה מהמקבל האלקי מורנו הרב רבי יעקב קאפיל של רבי יעקב קאפיל איש ליפשיץ זצוק"ל אשר היה מגיד מישרים בבית המדרש של מעזריטש גדול לפני תקופת הבעל שם טוב - לפני 300 שנה. כולל באורים על כל חלקי התפלה בסדר פגות הלמוד)

לשון של הזוהר מזכך הנשמה

ג. מי שלא זכה להבין הזוהר, אף על פי כן ילמד, כי הלשון של הזוהר מזכך

הנשמה. (אור צדיקים להרב מאיר פאפריש, סימן א' סעיף קטן טז)



זוהר על מעלת ושמירת השבת

ימים טובים

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

לקדוש ה' מכובד

אמר רבי אבא, וכף זה, (ישעיה נח) וקראת לשבת ענג לקדוש ה' מכבד. הזכיר שבת לחוד וקדוש ה' לחוד. אמר לו, אם כן, מי זה קדוש ה'? אמר לו, הקדשה שיוֹרֶדֶת מלמעלה ושורה עליו. אמר לו, אם הקדשה שנמשכת מלמעלה נקראת מכבד, נראה ששבת אינו מכבד, וכתוב וכבדתו.

שבת העליונה ושבת התחתונה

אמר רבי אלעזר לרבי אבא, הנח לו לאיש הזה, שדבר של חכמה יש בו שאיננו יודעים בו. אמרו לו, אמור אֵתָהּ. פתח ואמר, (ויקרא יט) אֵת שַׁבְּתֹתֵי, אֵת - לְרִבּוֹת תַּחֲנוּם שַׁבָּת שֶׁהוּא אֲלֵפִים אֲמוֹת לְכָל צַד, וּמִשׁוּם כֵּן רַבָּה אֵת. שַׁבְּתֹתֵי - [נ"א זו] שַׁבָּת הָעֲלִיּוֹנָה וְשַׁבָּת הַתַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁתֵּי כָּלּוֹלוֹת יַחַד וְנִסְתָּרוֹת יַחַד.

עטרת השבת

נשארה שבת אחרת שלא נזכרה והיתה בבושה. אמרה לפניו: רבון העולם, מיום שעשית אותי נקראתי שבת, והיום אינו בלי לילה. אמר לה, בתי, את שבת, ושבת קראתי לה, אבל הריני מעטר אותך בעטרה יותר עליונה. העביר כרוז ואמר מקדשי תיראו.



הַשַּׁבָּת בְּיִשְׂרָאֵל כְּהַלְכָתָהּ

יצא לאור ע"י

האדמו"ר מהאלמין שליט"א בשנת תשמ"ב

- א. בַּעֲוֹן חֲלוּל שַׁבָּת חִיָּה רָעָה רַבָּה, וּבִהְמָה כָּלָה, וּבְנֵי אָדָם מִתְמַעֲטִין (שבת דף קי"ט:).
- ב. אִין הִדְלָקָה מְצוּיָה אֶלָּא בְּמִקּוּם שְׁיִישׁ חֲלוּל שַׁבָּת (שבת דף קי"ט:).
- ג. לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם אֶלָּא בְּשִׁבִיל שְׁחֲלוּ בָּהּ אֶת הַשַּׁבָּת (שבת דף קי"ט:).
- ד. רַבֵּי שְׂמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי כִּד הָוָה חִמֵּי לְאַמִּיָּה מִשְׁתַּעֲיָא סָגִין בְּשׁוּבָתָא הָוָה אָמַר לָהּ אֲמָא שׁוּבָתָא הַיּוֹם (ירושלמי שבת דף ט"ו, ג).
- ה. אָמַר הַמֶּן אִם אַתָּה מְבַקֵּשׁ לַעֲקֹר אוֹתָם [יִשְׂרָאֵל] עֲקֹר אֶת הַשַּׁבָּת וּבִטַּל אוֹתָהּ וְאַחַר כֵּן אַתָּה מְכַלָּה אוֹתָם (אסתר רבה ז).
- ו. טוֹר שְׂמַעוֹן חָרַב מְשׁוּם שֶׁהָיוּ מְשַׁחֲקִין בְּכַדוֹר בְּשַׁבָּת (איכה רבה ב' ג).
- ז. חֲלוּל שַׁבָּת אֶחָד מִג' עֲוֹנוֹת שְׂמַגְלִילִין בָּהֶם עַל עוֹשִׂיהֶן אֶת כָּל הָעֲוֹנוֹת (מדרש תנאים דברים ה').
- ח. לֹא חֲרָבָה יְרוּשָׁלַיִם עַד שֶׁהֶעֱלִימוּ עֵינֵיהֶם מִן הַשַּׁבָּת (מדרש תנאים דברים ה').
- ט. הַמְחַלֵּל שַׁבָּתוֹת אֶף עַל פִּי שְׁיִישׁ בִּידוֹ תוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אִין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא (אבות דרבי נתן פרק כ"ו).
- י. עַל יְדֵי חֲלוּל שַׁבָּת נִתְפָּזְרוּ בְּגָלוֹת (תנא דבי אליהו רבה פרק כ"ו).
- יא. כָּל זְמַן שֶׁאָדָם מְכַבֵּד אָבִיו וְאִמּוֹ אִין חֲטָא שֶׁל חֲלוּל שַׁבָּת וְלֹא שֶׁאָר שׁוּם חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ (תנא דבי אליהו רבה כ"ו).





ספורי הזוהר

מספר "השבת והזוהר"

מאת האדמו"ר מהאלמין שליט"א, שנת תש"ע

רבי פינחס בן יאיר הולך לקבל את פני רבי שמעון בר יוחאי בצאתו מן המערה

רבי פינחס היה מצוי לפני רבי רחומאי בחוף ים כנרת, ואדם גדול וקשיש ימים היה, ועיניו פסקו מלראות. אמר לרבי פינחס, ודאי שמעתי שליוחאי חירנו יש מרגלית אבן טובה, והסתכלתי באור המרגלית ההיא שיצא כאור השמש מנרתיקה והאירה את כל העולם, ואותו האור עמד מן השמים לארץ והאיר את כל העולם עד שישב עתיק הימים וישב על הפסא כראוי. והאור ההוא כלל הכל בביתך, ומהאור שנכלל בביתך יצא אור דק וקטן, ויצא החוצה והאיר את כל העולם. אשרי חלקך. צא, בני, צא, וְלך אחר המרגלית ההיא שמאירה את כל העולם, שהרי השעה עומדת לך.

יצא מלפניו ועמד להכניס לאניה ההיא, ושני גברים עמו. ראה שתי צפרים שהיו באות וטסות על הים. הרים להם קול ואמר: צפרים צפרים, שאתן טסות על הים, הראיתם את המקום ששם בר יוחאי? השתהה מעט, אמר: צפרים צפרים, לכו והשיבו אותי. פרחו והלכו. נכנסו לים והלכו להן. עד שיצא, הנה אותן צפרים באות, ובפי אחת מהן פתקה אחת, וכתוב בתוכה שהנה בר יוחאי יצא מן המערה ורבי אלעזר בנו. הלך אליו, ומצא אותו משנה, וגופו מלא חלדים. בכה עמו ואמר: וישראיתך בכך. אמר: אשרי חלקי שראית אותי בכך. שאלמלא לא ראיתי אותי בכך, לא הייתי בכך.



שֶׁלַחן עָרוֹן הַלְכוֹת שַׁבַּת מַחְבֵּר זְרַמ"א

מחלק לכל שבתות השנה

יצא לאור ע"י האדמו"ר מהאלמין שנת תש"ס לפ"ק על או"ח ויו"ד

סדר הַלְמוֹד לַשַּׁבַּת פְּרָשַׁת בְּרֵאשִׁית

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת, ובו סעיף אחד

א. אפילו מי שצריך לאחרים אם יש לו מעט משלו צריך לורזו עצמו לכבד את השבת ולא אמרו עשה שבתך חול ולא תצטרך לבריות אלא למי שהשעה דחוקה לו ביותר על כן צריך לצמצם בשאר ימים כדי לכבד השבת מתקנת עזרא שיהיו מכבסים בגדים בחמישי בשבת מפני כבוד השבת. הגה: נוהגין ללוש כדי שיעור חלה בבית לעשות מהם לחמים לבצוע עליהם בשבת ויום טוב (סמך ממרדכי ריש מסכת ראש השנה) והוא מכבוד שבת ויום טוב ואין לשנות. יש שכתבו שבמקצת מקומות נהגו לאכול מוליתא שקורין פשטיד"א בליל שבת זכר למן שהיה מכוסה למעלה ולמטה (מהרי"ל, ולא ראיתי לחוש לזה):



סֵפֶר זוהר השַׁבַּת - לְאַבוֹת וּבָנִים, זְקֵנִים עִם זְעִירִים
עִם לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ - מְנוקֵד מְפַסֵּק וּמְחוּלָק לְקַטְעִים
מְסוּדָר עַל הַפְּרָשִׁיּוֹת



הַקְדָּמָה לְסִפּוּר עַל הָעִיר קְרָאקָא

מֵאַחַר וַיְמִי הַתְּשׁוּבָה דּוֹפְקִים בְּשַׁעַר, אָנּוּ חֲפִצִּים בְּזֹאת לְעוֹרֵר אֶת הַלְּבָבוֹת הַרְדּוּמִים, וּמְדַפְּסִים כָּאֵן מִחֲדָשׁ אֶת הַסִּפּוּר "בְּעִיר קְרָאקָא", שֶׁכֵּל הַקּוֹרָא אוֹתוֹ בּוֹדָאֵי נְדָהֵם, וְאֵין שׁוּם סִפֵּק שֶׁיִּשְׁפִּיעַ טוֹב עַל הַקּוֹרָא. מִהַסִּפּוּר הַזֶּה נִתֵּן לְרֵאוֹת בְּבִירוֹר מַה הוּא הָעֵנֶשׁ הַחֲמוֹר שֶׁל מֵאֲכִיל נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת, וְגַם רוֹאִים שֶׁבְּעֵקֶב זֶה מֵתִים יְהוּדִים בְּגִיל צָעִיר מְאֹד וּבְאִפְסוֹן פְּתָאוּמִי (כְּפִי שְׁאֲנוּ שׁוֹמְעִים כָּאֵן לְאַחֲרוֹנָה וְאֵינְנוּ יוֹדְעִים לְמָה, אֲנָשִׁים מֵתִים בְּגִיל צָעִיר מְאֹד וּמִשְׁאִירִים מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל יְתוּמִים זּוֹעֲקִים, "בֵּית הַחַיִּים" מֵלֵא בְּיֻלְדִים צָעִירִים שֶׁנִּפְטְרוּ בְּדַמֵּי יְמִיהֶם, מִשְׁמִיעִים לְצַבּוֹר בְּמוֹדְעוֹת לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה וּלְהַגִּיד אֶת כָּל סִפְרֵי הַתְּהִלִּים וּכְדוּמָה, וְאֵין יוֹדְעִים הֵיכֵן לְהִתְחִיל לְחֹזֵר בְּתְשׁוּבָה, מְרַבִּים בְּתַפְלוֹת, זְעָקוֹת, תַּעֲנִיּוֹת, מְפֹזְרִים מִמוֹן רַב לְצִדְקָה וְאֵין עוֹנָה, יְדוּעַ הַמְקָרָה הַנּוֹרָא שֶׁהִיָּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית שֶׁמֵתוּ בְּתוֹךְ זְמַן קָצֵר עֲשָׂרִים נְשִׁים תַּחַת גִּיל אַרְבָּעִים וְכֻלָּן מִכְּתָה אַחַת, וְהַשְּׂאִירוּ מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל יְתוּמִים, כָּל אַחַת כְּעֶשְׂרֵה יְלָדִים, כֶּ-300 יְתוּמִים זּוֹעֲקִים "אִמָּא, לְמָה עֲזַבְתְּנוּ", וְלֹא מְבִינִים עַל מַה עָשָׂה ה' כְּכֹה, בְּפָרֵט שֶׁיְדוּעַ שְׂאֵין בְּכָל הָעוֹלָם חִלּוּקַת צִדְקָה רַבָּה כָּל כָּף כְּמוֹ בְּבֵאֵרָא פְּאָרְק וּבּוֹוִילִימְסָבוֹרְג, הָאֵם זֶה לֹא עוֹזֵר, כְּמוֹ כֵּן בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה שׁוֹמְעִים עַל צָעִירִים וְיֻלְדִים שֶׁנִּפְטְרוּ וְגַם שֵׁם מְרַבִּים בְּתַפְלוֹת וְזְעָקוֹת וּמְחַלְקִים צִדְקָה לְעַנְיִים, יֵשׁ הַרְבֵּה מְפַעֲלִים שֶׁל חֶסֶד, הָאֵם כָּל זֶה לֹא מְסַפִּיק, מַה הַסֵּבָה שְׂאֵין עוֹנָה לְכָל הַפְּעֻלוֹת?).

עוֹד יוֹתֵר נִתֵּן לְרֵאוֹת מְכָאֵן שְׂאֵפִילוּ רַב שֶׁהוּא כָּל כָּף גְּדוֹל כְּמוֹ הַבַּעַל "מְגִלָּה עֲמֻקוֹת" ז"ע, גַּם נִתֵּן הִיָּה לְרֵמוֹת אוֹתוֹ כָּל כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים, וְתַחַת נְשִׂאוֹתוֹ בְּעִירוֹ נִתְּנוּ לְכָל בְּנֵי הָעִיר לְאֲכוֹל נְבִלוֹת וּטְרָפוֹת רַח"ל בְּאֵין מְפָרִיעַ, וְלָכֵן עַל כָּל יְהוּדֵי בְּיָמִים אֵלֶּה לְהִתְבוֹנֵן טוֹב בְּמַה שֶׁנִּעֲשֶׂה מְסַבִּיבוּ,

ויעשה חשבון במה והיכן אוחזים, ובכדי לערוך את החשבון בקלות יתר, העתקנו קטע מהספר **"ברית מטה משה"** (הדפס בשנת תס"א), שמשם נתן לראות שאפילו בזמנים ההם מאחר ושחטו במהירות מסוגת, זעק המחבר שזה ממש נבלות וטרפות, והוא כותב שהשוחטים מתעיפים ומאבדים את ההרגשה ועוד מכשולות, מכל שכן בזמנינו שהמכשולות הכפלו חייב כל יהודי להזהר ולדעת מה הוא אוכל.

כמו כן אנו מדפיסים תשובה משו"ת בית הלל מהגה"צ רבי הלל מקאלאמייע זי"ע, שם רואים שמחטא זה של אכילת נבלות וטרפות מתים ילדים קטנים רח"ל, ואינם קרואים יותר בניו של הקב"ה (אפילו כשהולכים למקנה וקובעים עתים לתורה כל יום). גם הדפסנו מהרבי של שאמלוי זי"ע דברים מעניינים בענין המכשולות בשחיטה, ובפרט מה שהוא מספר בשם רבה של צאנז זי"ע (שו"ת דברי חיים יורה דעה סימן ז'), שעל ידי אכילת נבלות וטרפות ירדו קהלות רבות מדרך הישר (לערוך שלשה וחצי מליון ירדו מהדרך), ושלא נרמה את עצמינו שאנו יותר טובים מהם, כי לא רק בדור הזה שחנף בארצות הברית, אלא אפילו בקרב אלו שחנכו במולדת הישנה באירופה רואים הבדל נכר איך נראו אז לעמת מה שהם היום, ועל אף שכאן הלבישו שטריימלים וקאפוטות, אף שבאירופה היו מגלחים, כל זה רק בחיצוניות, אף בפנימיות הם הרבה יותר גרועים.

וכל זה נובע מכך שאוכלים מאכלות אסורות כפי שכתוב בפרי חדש, וכפי שהרמ"א כותב שם (ביורה דעה סימן פ"א סעיף ז') שאשה המינקת שלא תאכל דברים שהם אסורים (והט"ז והש"ך אומרים שכל זה מדבר אפילו אצל אשה שצריכה לאכול זאת בגלל פקוח נפש, אסור לה להניק את הילד) ועל כך אומר הפרי חדש ז"ל, ולפי שבזמננו אין נזהרים בעניינים אלו על כן רוב הבנים יוצאים לתרבות רעה ורבים עזי פנים שבדור ואין יראת שמים נוגע בלבבם... ואף שהוכיחו אותם אינם מקבלים מוסר... ולפיכך צריך לזהר בזה... (פרי חדש סימן כ"ו).

ובדיוק אותו דבר כותב הגאון החיד"א זי"ע בספרו **"מחזיק ברכה"** על הרמ"א המזכר לעיל, כשרואים מלים כאלה של גאונים וצדיקים חובתינו להתבונן האם אצלנו אין מצב דומה, שומעים מדי יום ביומו ספורים על ילדים מבתים חרדים דברים שלכאורה היו מתאימים לקרות לילדים

שנולדו אצל הורים המתגוררים בישראל, וזה מה שכתוב "רוב ילדים" ואלו אצלנו זה רק מעוט, תדעו שהמספר גדול יותר, כי לא כל המעשיות מגיעים לאנשים, וכשכל אחד ידע מכל הנעשה היה כבר מזמן חשף בעיניו, אף לדאבון כלנו העיניים כבר מזמן תועות ממאכלות אסורות ולא שומעים ולא יודעים, כפי שכתוב בספר "דגל מחנה אפרים" בפרשת עקב על הפסוק "ומלתם את ערלת לבבכם" בשם הרמב"ם בתשובותיו שהשיב לאלו שהיו להם ספקות בתחית המתים, הוא טען שספקות כאלו נולדות אצל בן אדם רק על ידי אכילת מאכלות אסורות, עד כדי כך שיש להם ספקות אפילו בי"ג עקרים.

גם צריכים לערוך חשבון הנפש על מה שהבאר מים חיים כותב בפרשת חיי שרה וזה לשונו: בדורותנו אנו שאם בא מישהו וסכין בידו ואומר שהוא שוחט ובודק וממחה מאמינים לו וכלל אין מבררים עליו, ואומרים שמון הסתם כל מי שמצוי אצל השחיטה ממחה הוא, ואותו דבר ביין חלב ודגים וכדומה דברים שיש עליהם חשש אסור כשקונים דברים כאלו שיש לבדוק שלא יהיו בהם חלילה תולעים, אז הוא אומר לעצמו שמון הסתם הוא יהודי חרד ולא יתן לאכול משהו שאסור באכילה, אף כשמגיעים לענייני כספים כאן הוא מפסיק להאמין עד שהוא לא ישאל ויחקר היטב מי הוא אותו אדם האם הוא נאמן, האם נתן להאמין לו או לא, ולבסוף כשהוא נותן לו כבר את הכסף הוא מביא עדים וחותמים ונותנים, והוא עדין רועד כל הזמן האם הוא יחזיר לו את הכסף. עד כאן דברי הבאר מים חיים. (יש לעין בפנים הספר היכן שהוא מאריך יותר בענין).

עתה בכל בקור בחנות היה צריך לעשות את אותו החשבון, כשנכנסים לחנות לקנות משהו, ורואים על המוצר חותמת של רב שהוא אינו מכיר כלל, ואפילו אם הוא כבר פעם שמע עליו הוא עדין אינו יודע איזה סוג אדם הוא, ואז באמת הוא היה צריך לחשב בלבו האם באותה שיטה עורת הוא גם היה מאמין לו בענייני כספים, ואותו דבר בכל הקשור לקייטרינג ומסעדות.

כן צריך כל יהודי תמיד להעמיד לנגד עיניו את מה שהחפץ חיים כותב בספרו "מחנה ישראל" שחיל יהודי שאל אותו מה עליו להעדיף, הוא יכול להיות במחלקה שהמפקד הוא אדם טוב וירשה לשחוט ולאכל



כָּשֶׁר אֶף הוּא יֵאלֶץ לְעִבּוּד שָׁם בְּשַׁבָּת, אוֹ שִׁיעֲדִיף מַחְלָקָה אַחֶרֶת שֶׁשָּׁם הוּא לֹא יוּכַל לְאָכּוֹל כָּשֶׁר אֶף לֹא יֵאלֶץ לְעִבּוּד בְּשַׁבָּת, וְהַחֲפֵץ חַיִּים הוֹרָה לוֹ לָלֶכֶת לְמַחְלָקָה שֶׁמַּחְלָלִים שַׁבָּת, וְהַטַּעַם, שְׁאֲמַנְם שַׁבָּת הוּא אֶסּוּר סְקִילָה אֶף כְּשֶׁהוּא יָשׁוּב הַבֵּיתָה הוּא יוּכַל לְשִׁמּוֹר הַרְבֵּה שַׁבָּתוֹת, אֶף כְּשֶׁהוּא יֵאכַל נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת חֵס וְשָׁלוֹם "הַפְּגָם יִשְׂאָר בְּנִשְׁמָתוֹ לְעוֹלָם", עַד כָּאן דְּבַרֵי הַחֲפֵץ חַיִּים.

כְּשֶׁמִּתְבּוֹנְנִים בְּדַבְרִים אֵלּוּ שֶׁל הַחֲפֵץ חַיִּים זִ"ע, חַיֵּב כָּל אָדָם לְעַרְף חֲשָׁבוֹן נֶפֶשׁ עַד כִּמָּה חַיִּים לְהִזְהַר מִלְּאָכֵל נְבִלוֹת וְטִרְפוֹת, כִּי זֶה נִשְׂאָר עַד עוֹלָם, וְאֵף אֶחָד לֹא הֵיךָ מִכְּנִיס אֶת עֲצָמוֹ לְסִפְקוֹת בְּעֵינָיו זֶה בְּגִשְׁמִיּוֹת וְכָל שָׂכֵן בְּרוּחָנִיּוֹת. וְעַל כֵּן הַחַי יִתֵּן אֶל לְבוֹ כָּל זְמַן שֶׁעוֹד נִתֵּן בִּימֵי הַתְּשׁוּבָה וְשִׁלָּא יִרְמוּ אֶת עֲצָמָם בְּתִרוּצִים שׁוֹנִים, וְשִׁכָּל אֶחָד יִדַּע שֶׁעַל כָּל כְּזִית שֶׁל בָּשָׂר בְּהֵמָה שֶׁאוֹכְלִים פֶּה בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית מְשֻׁחָקִים בְּסִפְק נְבִלָה וְטִרְפָּה, וְאִין כָּל חִלּוּק אֵיזָה חוֹתֶמֶת יֵשׁ לְבָשָׂר הַבְּהֵמָה. וּבְעוֹפּוֹת חַיִּים גַּם כֵּן לְדַעַת מִי הוּא הַשׁוֹחֵט, וְכִמָּה הוּא שׁוֹחֵט לְשַׁעָה מִבְּלֵי שֶׁהוּא נָח, וְהֵאֵם לֹא מְדַבֵּר בְּשִׁחִיטַת מְכֻנָּה, וּבִשְׂוִים אֶפְסוֹ לֹא לְסַמֵּךְ עַל הַשֵּׁם שִׁישׁ עַל הַחוֹתֶמֶת, וּבְזִכּוֹת הַתְּשׁוּבָה כְּלָנוּ נִזְכָּה לִישׁוּעָה וְנִתְבָּרַךְ בְּבִרְכַּת כְּתִיבָה וְחִתִּימָה טוֹבָה בְּכָלֵל כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן.



החפץ חיים והחזון איש ז"ע

במכתבי מן החפץ חיים זצ"ל (דף יד אות ג'), שספר בנו הר' אריה ליב על אביו, שהחזיק מאד בחכמת הקבלה באמרו כי הוא אחד מחלקי תורה היותר נעלים, ומרגלא בפומיה תמיד כי בלי סתרי תורה מגששים אנו באפלה, ובס' "מאיר עיני ישראל" (כ"ג ע' תקנ"ו), שרבי שלמה ספר לו על רבו החפץ חיים, שכל שבת קודש למד את הזוהר של הפרשה, גם היה אומר לאחרים שילמדו הזוהר של הפרשה, אפילו בחורים. והיה אומר שרבו כמדרש. (אור הזוהר דף 82). ובספר מעשה איש (חלק ג' ע' צ"ח): שמרן החזון איש זצ"ל אמר להג' ר' שמריהו גריינימן זצ"ל, שאין ספר מוסר כל כך טוב כמו ספר הזוהר. (מפעל הזוהר העולמי - 0548436784)

בְּעִיר קְרֵאקָא

סְפוֹר בְּהַמְשָׁכִים מִשְׁנֵי בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה בְּעִיר קְרֵאקָא

הַסְפוֹר שְׁקָרָה בְּזִמְנוֹ שֶׁהַ"מַּגְלָה עֲמֻקוֹת" כִּהְיוּ כָּרֵב בְּעִיר קְרֵאקָא. וּבְשַׁעֲתוֹ זָעַזַע אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ, בְּמִיחָד אֶת יְהוּדֵי אֵירוּפָּה.

סְפוֹר מְצִיאוֹתַי שְׁקָרָה לִפְנֵי 400 שָׁנָה לְעוֹרֵר עַל עֵינָיו הַפְּשָׁרוֹת כְּמוֹכָא בְּזוֹהַר הַקְּדוֹשׁ הַרְבֵּה פְּעָמִים, וְכִפִּי שְׁעוֹרְרוּ גְדוּלֵי הַצְּדִיקִים שֶׁהִגְאֵלָה מִתְּעַכְבֶּת מִפְּנֵי שְׁלֹא נִזְהָרִים מִמֵּאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת.

בְּעַל מַגְלָה עֲמֻקוֹת

הַגְּאוֹן ר' נֶתָן נֹטַע שְׁפִירָא נוֹלַד בְּשַׁנַּת שִׁמ"ה. הוּא הָיָה נֶכְדוֹ שֶׁל ר' נֶתָן נֹטַע שְׁפִירָא הַקְּדוֹם, שְׁכֵהֵן בְּרַבְּנוֹת בְּעִיר הוֹרוֹדְנָא וְחִבְר פְּרוּשׁ עַל הַסְּפִיר "שְׁעָרֵי דוֹרָא", וְגַם פְּרוּשׁ עַל רַש"י עַל הַתּוֹרָה בְּשֵׁם "אֲמָרֵי שְׁפִיר".





חדוּשָׁיו עַל הָרִי"ף בְּשֵׁם "חֲדוּשֵׁי אֲנָשֵׁי שָׁם" מְדַפְּסִים בְּכָל הַשָּׁסִי"ם. אוֹלָם הוּא יָדוּעַ בְּעוֹלָם בְּעֵקֶר בְּגִלְל סִפְרוֹ "מַגְלָה עֲמֻקּוֹת", אֲשֶׁר בּוֹ הוּא מְפָרֵשׁ אֶת הַפְּסוּק "וְאֶת־חֲנֹן" בְּמֵאֲתִים חֲמִשִּׁים וּשְׁתַּיִם פָּנִים. גַּם פָּרוּשׁוֹ עַל הַתּוֹרָה נוֹשֵׂא אֶת הַשֵּׁם "מַגְלָה עֲמֻקּוֹת".

נִתְבַקֵּשׁ לִישִׁיבָה שֶׁל מַעֲלָה יוֹם ד' אָב שְׁנַת שַׁצ"ג, בַּהִיּוֹתוֹ רַק בֶּן אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים. עַל הַמַּצְבָּה שְׁלוֹ חֲרוֹת בֵּין הַשָּׂאָר: "הוּא שְׂאוּמְרִים עָלָיו שְׂדַבֵּר אֶתוֹ אֵלֵיהֶוּ פָּנִים אֶל פָּנִים", זי"ע.

יְסוּרֵי יְתוּמִים

בְּשֵׁנַת שִׁמ"א לְאַלְף הַשָּׁשִׁי נִפְטַר בְּקִרְאָא קָצֵב אֶחָד וְהַשָּׂאִיר אַחֲרָיו יְתוּם קֶטָן כְּבֵן אַרְבַּע. עַל יְתוּם זֶה נִכְמְרוּ רַחֲמָיו שֶׁל אֶחָד מְדוּדָיו, קָצֵב גַּם הוּא, וְהִכְנִיס אוֹתוֹ לְבֵיתוֹ. הַדּוֹד הַזֶּה הָיָה אָדָם קָשָׁה מְאֹד, בּוֹר וְגַם רוּחַ, וְנוֹסֵף לְכֹךְ גַּם גִּדּוּל בְּבֵיתוֹ עוֹד יְתוּם שְׁנִי. הַמְּלָה "גִּדּוּל" בָּאָה רַק לְתַפְאֶרֶת הַמְּלִיצָה. לְמַעֲשֵׂה הַעֲמִיס עַל כְּתָפֵי הַיְתוּמִים הָרַפִּים אֶת הָעֲבוּדוֹת הַקְּשׁוֹת בְּיֹתֵר, וַיַּחַד עִם זֹאת לֹא נָתַן לָהֶם מְסַפִּיק לֶחֶם לֶאֱכֹל וְלֹא בָגַד לְלַבֵּשׁ וְלֹא נַעֲלִים לְרַגְלֵיהֶם.

הַשָּׂכֵם בְּבֵקֶר, בְּעוֹד בַּחוּץ שׁוֹרְרֵת אֶפְלָה, נֶאֱלָצוּ הַיְתוּמִים לְהִנָּתֵק מֵהַשְּׁנָה הַמְּתוּקָה, לְקוֹם מֵהַמְטָה וְלִלְכֹת לְאֵטְלִיז, שֶׁם הִטְלוּ עֲלֵיהֶם עֲבוּדוֹת שְׁחוּרוֹת.

בַּחֲרֹף הָיָה הַכְּפוֹר "חֹתֶף" בְּאֶצְבָּעוֹתֵיהֶם כְּמוֹ בְּסַכִּינִים, בְּעַת שֶׁהֵם נִקּוּ אֶת הַכְּלִים בְּמִים קָרִים כְּקָרַח. אֵלוּ הָיוּ יִשְׁנִים יוֹתֵר וּמְקַבְּלִים יוֹתֵר מְזוֹן, לֹא הָיָה הַקָּר גּוֹרֵם לָהֶם סְבָל כֹּה קָשָׁה, אֲךָ הֵם אֵף פְּעַם לֹא יִשְׁנוּ שְׁנָה מְסַפִּיקָה וְאֵף פְּעַם לֹא אָכְלוּ לְשָׂבַע. תְּמִיד הָיוּ סוֹבְלִים מִקָּר וְחֹרִים מִחֶמֶת חֹסֵר שְׁנָה וְחֶרֶפֶת רָעֵב.

הַדּוּדָה לֹא הִיְתָה יוֹתֵר טוֹבָה מֵהַדּוֹד. "קִדְחַת" נִתְּנָה לָהֶם לֶאֱכֹל... וְכֹאֲשֶׁר אֶחָד מֵהַיְתוּמִים הָיָה נוֹפֵל אֵין אוֹנִים מְרַעֵב וּמְקָר, הָיוּ "מַחֲזִירִים אוֹתוֹ לְתַחִיָּה" עַל יְדֵי מְכּוֹת וּמְהַלְמוֹת וּמְזַהִירִים אוֹתוֹ לְעַבֵּד בְּמֶרֶץ וְלֹא לְהַתְעַצֵּל.

רָעֵב בֵּין עֵינֵיהֶם

הַיְתוּמִים גִּדְּלוּ לֹלֵא תּוֹרָה וְלֹלֵא לְמַדּוֹ אוֹתָם שׁוּם דְּבָר. הֵם הָיוּ רַחוּקִים מִכָּל זֵיק שֶׁל יְהוּדוּת: לֹא יָדְעוּ מַהִי תְּפִלָּה וּמַה זֶה מְנַהֵג יְהוּדִי, וְאֵף לֹא לְקִרּוֹת אֶת הָאֶלֶף בֵּית. כְּשֶׁהֵם הִגִּיעוּ לְתַקּוּפַת הַהַתְּבַגְּרוֹת, הֵם הִתְחִילוּ לְהִבִּין עַד כַּמָּה עֲלוּבִים חִיֵּיהֶם וּמַה קָשָׁה גּוֹרְלָם. הִרְגִישׁוּ אֶת עֲצָמָם מְשֻׁפְּלִים וּנְחוּתִים, מְזַנְחִים וּבוֹדְדִים לֹלֵא אַח וְרַע שְׂרִיבּוֹ אֶת רִיבָם. תְּנָאִי חִיֵּיהֶם הַמְּרִים הַפְּכוּ אוֹתָם לְמִין אֲרָחִי-פְּרָחִי מְסֻרְבָּלִים וּמְגֻשְׁמִים. הָרָעֵב הִצִּיץ תְּמִיד מִבֵּין עֵינֵיהֶם



כמו מעיני זאבים ביער. כלם התרחקו מהם כי הם נראו כמו ילדי ג'ונגל: מלכלכים ומגדלי פרא, יחפים, קרועים ובלואים.

באותם הימים היו הרשיות בקראקא גובות מס כבד מבשר בשר, כך שמחירו היה גבוה מאד, ורק אנשים אמידים היו יכולים להרשות לעצמם את התענוג לאכל בשר בימות החל. אנשים בעלי הכנסות נמוכות היו טועמים בשר רק בשבת. פיון שמרבית הלקוחות באטליז היו מהשכבות הגבוהות, בעלי המזון, היו שולחים להם את מנות הבשר הביתה. מלאכה זו הטלה, כמוכן, גם היא על כתפי היתומים.



היתה להם אפוא עבודה כפולה: השכם בבקר היו עובדים עבודת פרך כמה שעות באטליז עצמו, ולאחר מכן החל משעה שמונה-תשע בבקר היו יוצאים לחלקת הבשר בבתי הנגידים.

בסימם את עבודות-הפנים של האטליז: להפשיט את העורות, לגרם, לחתך ולנקר, לנקות ולשטף, היו מעמיסים על כתפיהם הרכות סלים עם עשרות קילוגרמים של בשר ומריצים אותם למרחקים של פרסאות על פני כל העיר. אם העיזו לבקש שיתנו להם קדם לאכל, היו הדוד והדודה מפליאים את מכותיהם בגלל "חצפה שפזו!" ומכריחים אותם לצאת לשליחיותיהם, כשבטנם מתפוצצת מרעב.

"כאשר תביאו את הכסף מחלקת הבשר, נלעית לכם את הכרס באכל"...

קבעה הדודה.

לא היתה להם אפוא שום בררה, והם נאלצו לצית.

בלילה, על משכבי הקש הצוננים היו בוכים על מר גורלם, ומרטיבים את הקש בדמעותיהם, דמעות של יתומים חסרי ישע, אך לבכים לא היתה און קשבת.

(המשך יבוא בעז"ה)



אלפי אלפים בעלי תשובה על ידי הצדיק מזכה הרבים הגדול

רבי אמנון יצחק שליט"א, כיצד???

כח החזרה בתשובה של הרב אמנון יצחק שליט"א על ידי הספר
הנפלא משני הבעלי תשובה בעיר קראקא שהאכילו עשרות בשנים
נבלות וטרפות חלב ודם רח"ל, בזמן המגלה עמקות זי"ע

ב"ה, מוצאי שבת קודש לסדר "ידבר נא עבדך דבר באזני אדני", טבת
תשע"א

לכבוד הרהגה"צ האדמו"ר מהאלמין שליט"א.

בראשית דברי אני רוצה להביע לך תודה גדולה מאד על שנתתם לי
ספרים על הזוהר הקדוש והתיקוני זהר והסט זוהר היומי 6 כרכים בחנם,
ואני לומד ב"ה בזה כמו שראיתי שהבאת מרבנו רבי נחמן מברסלב זיע"א
שאומר שצריך לגמור כל הזוהר כל שנה, והלואי שאזכה לגמור כל שנה את
הזוהר הקדוש.

שמעתי שאתם הדפסתם הספר ממעשה בעל התשובה בעיר קראקא, לפני
הרבה שנים, והדרשה הראשונה ששמעתי מהצדיק הגאון הקדוש מזכה
הרבים מהגדולים בעולם ה"ה רבנו אמנון יצחק שליט"א, שאמר שהספר
של הספור של המגלה עמקות בעיר קראקא איך ששני יתומים מכרו נבלות
וטרפות עשרות שנים.... הצדיק הזה רבי אמנון יצחק שליט"א כשקרא
את הספר הזה של שני הבעלי תשובה בזמן של ה"מגלה עמקות" זיע"א
הספור הזה "קירב אותו ליהדות" !!!

ועכשו אין הספר תחת ידי, על כן אני מבקש אם יש לכבודו עתק מזה
הייתי רוצה לקנות את הספר הזה בכסף מלא, ואני הייתי מציע עצה מאד
טובה, כי אני חושב, וזה בודאי אמת, שהיתומים האלו היו בעלי תשובה
גדולים מאד, וממילא נשאר הכוח שלהם שאנחנו גם כן יכולים להיות
חוזרי בתשובה, ולהתקרב ולהתחזק באמת להקב"ה, וכפי ששמעתי בעצמי
מהצדיק רבי אמנון יצחק שליט"א שהוא התקרב ליהדות וחזר בתשובה על
ידי הספר הקדוש הזה, ולא רק שהוא חזר בתשובה אלא החזיר בתשובה
וקירב נשמות נדחות לעם ישראל בלי גבול, מזה אנחנו רואים שהספר הזה
יש לו כוח עצום מאד שאי אפשר לכתב את הכוח הזה. אז הייתי מציע
שכבודו שליט"א, כמו שהוא מדפיס אלפי אלפים ספרים על הזוהר הקדוש
כמו "אור הזוהר" "גדולי ישראל והזוהר" ו"ערכה של שעה", שידפיס הספר
הזה הספור בעיר קראקא איך שהיתומים עשו תשובה, וזה בודאי יעזור לכל

עם ישראל שיחזרו בתשובה [כמו שזכיתי אני להיות בעל תשובה כבר לפני 20 שנה].

נתאר לכבודו, אם הספר הזה עשה צדיק כזה גדול כמו רבי אמנון יצחק שליט"א, שהפוח שלו עצום מאד, זאת אומרת שמהספר הזה יכול להיות עוד אלפים כאלו כמו הרב אמנון יצחק שליט"א, וכל עם ישראל יחזרו תכף בתשובה שלמה - ומיד נגאל ברחמים.

ואברך את רבנו האדמו"ר מהאלמין שליט"א שהשם יתברך יתן לו רפואה שלמה ואריכות ימים ושנים טובים בבריאות איתנה ונהורא מעליא שיזכה להמשיך לעבודת השם לשם שמים אמתי, ולקרב את כל עם ישראל להקב"ה. ונזכה כל עם ישראל לקבל פני משיח צדקנו ובנין בית מקדשינו, ותחזינה עינינו בשמחה זו, בב"א.

ראובן בלאק



גלגולו של הספר "בעיר קראקא"

הלילה עטף את היקום. כל ידירי הבית נמים את שנתם, אך הרבי ראשו ורבו מנחים היו בסגית "ועד הפשרות", תורם הוא לכך כ-14-12 שעות מיומו, זאת מלבד העבודה שהיה קם בארבע לפנות בוקר ללמד, כל רגע יקר בעיניו ומנצל עד תום.

כל חייו שאף הרבי לזכות את עם ישראל ועסוק עד מאד בתקון הכלל בהפצת ספרים ובתקון ענינים שונים הנחוצים ועומדים על הפרק.

באותו לילה בשנת תשל"ד בהצות הופיעה לפתע הרבנית בפתח החדר והושיטה לו עלון ובו ספור באדיש בעודה מצינת שהספור נורא נוראות! (בהסכמת ה**בד"ץ** העדה החרדית)

בשונה מהרגלו הסכים להקדיש מזמנו לקרא, בהבינו את חשיבות הענין, בעלון היה מספר ספורו של בעל מגלה עמקות (כידוע זכה לגלויה הנביא זכור לטוב) על חמר אכילת גבלות וטרפות.

אחר קריאת הספור לא עצם הרבי את עיניו כל אותו הלילה, הספור נגע ללבו ובהפציע השחר גמר אומר לפרסם ולהוציא לאור את הספור הנורא ומאלף בינה.

באותו העת נפגש עם ידידו ראש הישיבה וספר לו דברים פהויתם על המכשול הגדול המצוי בקרב השוחטים, ומכך נגרם באין שימת לב רחמנא לשיזבו העוון החמור של אכילת גבלות וטרפות. ראש הישיבה בקש הסברים והוכחות והרבי למד עמו בדיקנות מרבה ובבהירות "הלכות שחיטה ובדיקת ספינים" ואכן נודע הדבר ונוכח ראש הישיבה לראות את המציאות הנוראה שהצבור נכשל באכילת גבלות וטרפות.

בשלב זה אמר לו הרבי שהוא חפץ מאד להוציא לאור את הספר "בעיר קראקא" לזכות הרבים ולעורר העם לתשובה שיחדרו הדברים הנוראים של אכילת מאכלות אסורות בקרב לבבות ישראל אך נתקל הוא באבני גנף מצד המתנגדים הנצבים והשוחטים הנלחמים בתקוף על עמדתם ואינם מוכנים לשמוע על שנויים כה שאם יפיץ הספר על כתובתו, יגיע הדבר עד



כדי ספנה בנפשו, ראש הישיבה הסכים תכף לתת את כתבת הישיבה להפצת הספר הגם כי ידע שהענין כרוך בפקוח נפש ואמר הננו מוכן ומזמן לסייע לענין הנשגב במסירות נפש, ובסיעתא דשמיא נדפס הספר ב-5000 עותקים!

אחר זמן מה, ביום בהיר אחד מקבל ראש הישיבה מכתב באנגלית, בו מודיעים לו בלשון חריפה עד מאד כי סופו קרב, והקצב הראשי בדרך הישיבה. הקצב הופיע והחל להרים קולו: **"מדוע הפצת את הספר?"** ראש הישיבה ענה בסבלנות, ולאחר דיו ודברים באפן חריף ביותר, הקצב אינו נוהן מנוח בטענותיו הרי הכתבת היא שלך!!! **"לה ותתור בכל הבנין ונראה אם תמצא ספר אחד"** ענה לו ראש הישיבה. הלה הקצב ולא דלג על שום חדר, ואף הגיע למרתף שרוף, הוא יצא משם ללא זכר של ספר, וזאת רק דגמא אחת מני אלף למאבקים האין סופיים הנצבים בכל צעד בפני העוסקים במסירות נפש למען זכוי הרבים.

הדפסת הספרים

מכונות משכללות פולטות דפים בכמיות אדירות שורות צפופות ובהירות מודפסות באלפי עותקים בבית הדפוס, ולכל הספרים הללו זקוקים להון רב, ומהיכן ישח הרבי את הכסף?! המטרה נהירה וזכוי הרבים מכריע את הפך, מנסה הרבי לצמצם מהוצאות הבית בשביל לאגד דמים למען התכלית הנעלה, עלות מוצרי החלב בזמן ההיא גבוהה במיוחד, ממילא הדרך הראשון גמר הרבי בלבד במסירות נפש להוריד מוצרי החלב מארוחת הילדים במשך שנתים, ומכסף זה להדפיס הספרים, וכך הנה פרוטה לפרוטה מצטרפת לחשבון עד הגעת הרגע המיחל של הוצאת הספר לאור העולם והפצתו ב'5000 עותקים, הספר פעל גדולות ונצורות והעיר געשה ורעשה.

לאחר כמה שנים נתגלה עד כמה "רגלי חסידיו ישמר" ונוכחו לדעת שגם המוצרי חלב הם בחזקת טרי, מפני נקיבת הכרסים כידוע, (עין יורה דעה חלק א') והרבי שהיה חפצו עז להפיץ הספר של ה"מגלה עמקות", מנע מבניו אכילת טרפות, וברוך ה' גדלו כשתילי זתים לתפארת. הספר הצליח ברוך ה' עד מאד, והופץ בכמה שפות, בלשון הקדש באנגלית ובספרדית, וכן נדפס בכמה עתונים (המחנה החרדי, דער בלאט, אלגעמיינער דשורנאל, ועוד).

למבט מן הצד אחר קראקא

הערה: זה לא דוקא במונסי - זה בכל העולם פלו. אנו כותבים "מונסי", כי שם נתפרסם ביותר. כי בעיר מונסי ישנם הרבה יראים ושלמים והיתה התעוררות גדולה בצומות וזעקה אל ה' לשוב בתשובה שלמה, ולא ידעו מה לעשות כשנתגלה להם המכשול הגדול הזה. והיה תלמיד אחד מהחפץ חיים שספר שמאז בואו לארצות הברית ושמע מה שהולך בפשרות, לא טעם טעם בשור כל ימי חייו, וכעת הוא במושב זקנים וכלם צחקו עליו למה אינו אוכל, ועכשו שנתגלה הדבר, כולם אמרו עליו, אם היה לה רבי כזה כמו החפץ חיים נצלת כל ימיה מאכילת נבלות וטרפות, וענה להם, אצלנו בישיבה היה החפץ חיים זי"ע ואמר לכל הבחורים שיאמרו את כל הפרשה של הזהר הקדוש בכל שבת ושבת, ואמר, **"הזהר הקדוש ישמר אתכם כל החיים"**. ועל פן נצלת מאכילת הנבלות במונסי. כי כשפאתי לארצות הברית הלכתי לכמה צדיקים אמתיים ושאלתי אותם על פשרות הבשר, וספרו לי איך שהצדיק רבי יעקב יוסף זי"ע נלחם עם הקצבים שתפם של עמלק (קדושין פ"ב) ורצו להרוג אותו על שמוכיח אותם, חשבתני בשור כזה צריך לנא לפי? הלא החפץ חיים זי"ע הזהיר אותנו מאד שלא לאכול בשום מקום עד שיברר עד מקום שידו מגעת שלא יפשל בנבלות וטרפות חלב ודם, וכך עשיתי וב"ה שצלתני. (ועין בספרו "נדחי ישראל" באריכות על המכשולות של שחיטה וניקור).

18 נקודות מהסיפור

תוכן הסיפור:

מה שקצבים מסוגלים לעשות.

1. גדולי ישראל נופלים במלכודת.
2. דרך ושיטה לרמות את כלל ישראל באכילת ונבילות וטריפות.
3. קצבים מחלקים צדקה ביד רחבה לכל נדכא ונצרך.
4. לקצבים מקום מכובד בכל עניני הקהילה ועומדים במרכזה.
5. מקום מיוחד בשמחות ובאירועים משפחתיים מוכן עבורם בכל אירוע.
6. הבחורים המכובדים היפים והטובים ביותר חתניהם.
7. בית החיים מתמלא בנשמות של צעירים שנקטעו בדמי ימיהם.
8. אנשים צעירים משאירים אלמנות ויתומים ל"ע.
9. ילדים צעירים נפטרים מן העולם ללא עת ומשאירים הורים מלאי צער.
10. העיר כולה על גלגלים.
11. עשרות בחורים ואברכים תלמידי חכמים עוזבים את הדרך הישר.
12. מנקרים מאכילים חלב ודם לעיר שלמה ששמה קראקא במשך עשרות שנים.
13. אלפי קילוגרמים של בשר נזרקים לאשפתות.
14. כלים בערך של מליוני דולרים נשברים ונזרקים לזבל.
15. תלמידי חכמים - רבנים - דיינים - גאונים וצדיקים - ראשי ישיבות כלי קודש - סופרים - שוחטים מלמדים - בני ישיבות - חסידים ואנשי מעשה - תינוקות של בית רבן ועשרות אלפי משפחות חשובות אוכלים נבילות וטריפות חלב ודם עשרות שנים.
16. בכיות ויללות עד לב השמים בכל קראקא.
17. ה"מגלה עמוקות" גוזר עשרות תעניות בגלל עשרות המגיפות.
18. ה"מגלה עמוקות" גוזר עשרות תעניות בגלל עשרות המגיפות.

הסיפור ממבט אחר

כמה היבטים של המעשה הנורא

ההבדל בין מאנסי לקראקא

1. לקראקא היה רב אחד - במאנסי ישנם מאות רבנים.
2. בקראקא היו שני קצבים - במאנסי מאות קצבים.
3. בקראקא האכילות טריפה בשוגג - במאנסי במזיד.
4. בקראקא האכילו עמי הארצות טריפות, כיום רח"ל גם הנקראים ת"ח מצויים במכשלה זו.
5. בקראקא זה קרה מתחת לאפו של הרב - במאנסי הוא בהכשר ובהסכמתם של חלק מהרע-בנים.
6. קראקא היתה רק עיר אחת - במאנסי ישנן מאות קהילות חרדיות, שהוא חלק גדול מכלל ישראל.
7. בקראקא הקצבים חזרו בתשובה בהתעוררות הראשונה - במאנסי לאחר עשרות שנים של זעקה מרה על ידי רבנים גדולי ישראל, ואנשי המחנו"ט (ראשי-תיבות: מאכילי חלב נבילות וטריפות) עדיין מפטמים את ישראל במאכלות אסורות.
8. בקראקא הקצבים חששו מאימת יום הדין הגדול והנורא - במאנסי למאכילי הטריפות אין כל פחד.
9. בקראקא הרבנים קרעו לבבם ובכו על חורבן בית המקדש - במאנסי לוקחים חלק גדול של הרבנים קרוב למליון דולר דמי הכשר, בכדי להתגונן נגד הרבנים המעוררים, להשתיק את הערעור, ולטשטש את המוחות היהודים התמימים ולא להרשות חלילה ליהודים שיפסיקו לאכול בשר טריפה.
10. בקראקא היה רק באותה העיר, ואילו כאן נשלח רח"ל לכל העולם.
11. בקראקא בסך הכל במשך 40 שנה מכרו כל כך הרבה נבילות וטריפות, ובניו יורק מוכרים ביום אחד כמות כזו כפי שמכרו שם במשך כל השנים, כי בקראקא לא ה' אקספורט ביזנעס, אבל בניו יורק מפיצים אלפי טונות של בשר כל יום לכל האטליזים בכל ארצות הברית ולכל המסעות שם, לבתי המלון, למסעדות, לקעיטערערס, לבתי החולים, למטוסים אלפי טונות בשר בתוך חודש (ובפרט סאלאמיס, פרענקפורטער, נקניקיות שהם מטובלים בחלב, לשונות וכבדים ועוד).



מכתב ברכה וחזוק מאת הגאון האדיר בנגלה ובנסתר

המקבל בעל "ים החכמה" שליט"א

יצחק מאיר מארגנשטערן

ראש ישיבת "תורת חכם", לתורת הנגלה והנסתר

פעיה"ק ירושלים תובב"א

בסייעתא דשמיא, שני בתרא כ"ז למטמוני"ם תש"ע לפ"ק, פעיה"ק תובב"א.

הן נודע ביהודה ובשאר גדול שמו של כ"ק המאור הגדול המפרסם לשו"ת הגה"צ מוה"ר שלום יהודה גראס שליט"א אדמו"ר מהאלמין שליט"א, וכאשר יעידו עשרות חבונרי המעידים על מעשה תקפו וגבורתו בתורה, ועל פעלת צדיק לחיים לגדר פריצי החומה בפרם בית ישראל זה רבות בשנים פן ירבו, והנה זה עתה יהודה יעלה להרבות פעלים בקרב העם על דבר למוד ספר הזהר, והגדיל לעשות בייסודו שעורים רבים בספר הזהר בכמה ערים, ואסף איש טהור מכל דברי רבותינו קמאי ובתראי המדברים בסגלות למוד הזהר וקראו בשם ספר 'אור הזהר', גם זכה לההדיר ולהדפיס מחדש ספרי הזהר והתקונים, ולמותר לעלות בהספמה על גברא רבא פגון דא דאיתמחי גברא ויהללוהו בשערים בכל תפוצות ישראל, גם מן המותר להלל ולשבח הדבר הטוב שעשה בעמיו בקרוב נפשות ישראל לעסק הקדוש דלמוד ספר הזהר, ומקדמת דנא מצינו לרבנו האר"י ז"ל עצמו בשער רוח הקדוש (דף י"ב) שאמר למהר"א הלוי 'שילמד בזהר דרך בקיאות בלבד בלי שיעמיק בעיון מ' או נ' עלים בכל יום ושקרא בספר הזהר פעמים רבים', ובספר שבחי האר"י (הנד"מ עמוד נ"א) כתב שנתן תקון לבעל תשובה אחד לומר בכל יום עשרה דפים מספר הזהר הלשון לבד בלתי שום הבנה, והוה הובא בספר שבחי האר"י דפוס ישן שנתן תקון לבעל תשובה אחד ללמוד בכל יום ד' או ה' דפים, והחיד"א בשם הגדולים (מערכת ספרים ערך ספר הבהיר) הביא משמיה דרבנו האר"י שנתן תקון לבעל תשובה לומר כל יום ה' דפים זהר, וכיצא בו כתב הגה"ק מקאמרנא בספר נתיב מצותיה (נתיב התורה שבי א' אות ל"א), וכתב שם שגם הגה"ק מורנו הרב צבי הירש מזידטשוב נהג פו, וכן מצינו להגה"ק מורנו הרב רבי פנחס מקאריץ (אמרי פנחס הנמ"ח ח"א עמוד רס"ד) שצריף לומר ב' או ג' דפין בכל יום, ועין עוד המעשה הנורא המובא בספר פן ביתי על אבות, ואין כאן מקומו להאריך.

והגם דבהיותו קורא ספר הזהר לא ידע מאי קאמר, כבר כתב הרב חיד"א בספר מורה באצבעות מ"ד "למוד ספר הזהר מרומם על כל למוד בשגם לא ידע מאי קאמר, ואף שיעשה בקריאתו הוא תקון גדול לנשמה". וכן כתב בספרו שם הגדולים מערכת ספרים שם, ועוד בשו"ת חיים שאל ח"א סימן ע"ה סוף אות ב', ומקדמת דנא כבר כתב מעין זה מהר"י צמח בספרו לחם מן השמים בסדר הלמוד דליל שבועות (דף ל"א ריש ע"ב), והרמח"ל בשלהי קונטרס דרוך עץ חיים, והמקדש מלך בספרו פסא מלך על התקונים (תקון מ"ג אות ט') כי "למוד הזהר בגירסא בעלמא בונה עולמות וכל שכן אם יזכה ללמד ולהבין פרוש מאמר אחד יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת שלא יעשה למוד הפשט שנה תמימה", ועין עוד בספר זכירה לחיים להגאון רבי חיים פלאגי' ח"ב דף ע' ע"ד, ובשו"ת אפרקסתא דעניא סימן ע"ד.

איברא, כבר העיד הגה"ק אדמו"ר האמצעי זיע"א באגרת הקדוש (נדפס פריש ספר באורי הזהר להגה"ק הנ"ל) "שמעתי מפי קדשו ז"ל (דהנה"ק בעל התניא זיע"א) לא פעם ושתיים, שכל ימיו עשה קבע ללמוד הזהר הקדוש בשבת וכו' בעיון גדול, וכה אמר דמה שאמר ברעיא מהימנא בזהר פרשת נשא דבהאי חבורא דספר הזהר ביה יפקון מן גלותא כו', הינו בלמוד בעיון גדול דוקא וכו', בדקדוק הלשון בכל מלה שיהיה מכוון על פי אמתות חכמת הקבלה". ועין שם שהראה מקורו בדברי רבנו האר"י בשער רוח הקדוש (שם) שמה שזכה להשגה יתר על כל בני דורו "כי כמה לילות היה נשאר

בלתי שנה על מאמר אחד של ספר הזהר, ולפעמים ששה לילות של ימי החול שבשבוע היה מתבודד וישוב על עיון מאמר אחד בזהר בלבד, לא היה ישן כל הלילות ההם". ואכן ירא שמים יוצא ידי שניהם, מזה וגם מזה בל יניח ידו, ואשרי לו ואשרי חלקו בזה ובבא.

ועל כל אלה ועוד טובא יש לומר כי כמה גדולים מעשי כ"ק הגה"צ מהאלמין שליט"א אשר גדול זכותו עד מאד בזפוי הרבים, ויהא רעוא דתירום רישיה אפולא כרכא, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה כאנות נפשו הטורה, ויאריו למים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל עד כי מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים בביאת גואל צדק במהרה דינו, אמן כן יהי רצון.

והגני בזה דורש שלומו ושלום תורתו פאהבה רבה:

הק' יצחק מאיר מארגנשטערן



הרב מאיר שטרן

הרב דאתרא קדישא מירון ואזור מרום הגליל

טל' 046987107 046990382 ת.ד. 33

ח' שבט תש"ע.

ביכמות (tz) בכורות (א): דאמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי, כל תלמיד חכם שאומרם דבר שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובבות בקבר. ורש"י שם ביכמות וזה לשונו, שיהא שפתי נעות בקבר כאלו אני חי. ורש"י שם בכורות וזה לשונו: והנאה הוא לו שדומה כחי. רבינו גרשום שם דובבות בעולם הזה ושפתותיו דובבות בעולם הבא. ואמרתי לפרש תכן של "שפתותיו דובבות", מהו המשמעות ומה הנאה יוצא לו ולנו על ידי זה, כי אנו באים להרשב"י ומבקשים כל אחד בבקשתו הרוחנית והגשמית, ששניהם אחד, כי אי אפשר זה בלי זה, ובמה נתרצה לפני הרשב"י שיתפלל ויעתיר בעדנו שהשם יתברך ימלא בקשתנו, וזה על ידי שאנו לומדים תורתו בבקשתו "למדו תורתתי" (אטיו"ס) ועושים לו נחת רוח, ועל ידי זה הוא מחזיר לנו נחת רוח ומתפלל בעדנו, וכחו גדול, כמו שאמר על עצמו: יכולני לפטר את כל העולם מן הדיו. וכמבאר בזהר הקדוש (חלק ג' דף כ"ח) וזה לשונו: אנו קיומי עלמין, דעלמא מתברר בגינו.

על כן בואו ונחזיק טובה להרב הצדיק רבי שלום יהודה גראס, כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א, שזוכה ומזכה רבים בהשתדלותו יומם וליילה להפיץ "אור הזהר" ולהלהיב את לבות בני ישראל קדושים, לעסק וללמוד תמידיו כסדרן את תורת הרשב"י בזהר הקדוש, ומלבד גדל ההתעוררות שנשמת בני ישראל מקבלים על ידי למוד זהר הקדוש להתקרב להקדוש ברוך הוא באמונה שלמה ולתשובה שלמה באמת, להטהר ולהתקדש בקדשה של מעלה, זוכים גם לעורר התנא הקדוש הרשב"י שמיילץ טוב בעדנו לפטר אותנו מן הדיו, ויגלו עלינו מדת הרחמים, שזוכה לנאלה שלמה במהרה, אמן כן יהי רצון.

כה דברי ידידו עז מוקירו בערכו הרמה, מברכו בהצלחה גדולה בעבודתו הקדושה הג"ל:

מאיר שטרן





**בקרוב נ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א
נשיא מפעל הזוהר העולמי
אצל המקבל המלוכ"ן
הצדיק רבי דוד אבונחצירא שליט"א
לפני פסח שנת תשע"א לפ"ק**

"מי שילמד בוהר הקדוש יתקנים על ידו הרשב"י
ראשי תבות ישפע ישפע רב ככל העולמות,
שימעון ראשי תבות שיהי נחת עד מאה ועשרים,
מי שיוזבד וילמד רשב"י וזכה שיתקנים בו שיהיה נחת עד מאה ועשרים..."

האדמו"ר נכנס

הצדיק רבי דוד: ברוך הקא! ברוך הקא! מה שלום כבוד הרב?

האדמו"ר: ברוך השם, הש"ת יעזר הלאה שנוכל להקנים את הזוהר הקדוש ככל בית יהודי.

הצדיק רבי דוד: ... יבשר טוב על הכלל ועל הפרט ובוא טוב ויקבל טוב.

הצדיק רבי דוד: אומר לקבדו אני רואה אנשים נכנסים, עם חוברות כאלה ערקה של שעה שכבודו הדפוס, ממש דברים העומדים ברומו של עולם, לקרב את הגאולה, לקרב את הגאולה,

האדמו"ר: ספר על תרעיון של מתק"ס חוברות

הצדיק רבי דוד: הרשב"י הבריק את ההקדקה הזאת להאדמו"ר!

הצדיק רבי דוד: כבודו, אנשים נכנסים, אני רואה כבר הוצאתם הרבה חוברות ממש יותר הדש עקשו הוצאתם יותר גדולים קצת, אני רואה יותר ימים, מעליו בקדש, עקשו מעליו בקדש, (קריאת התפעלות). בגין דא יפקוון מן גלותא - עקשו רואים את זה בפועל

רבי דוד: פתח את הזוהר הקדוש ונקתח דברי הרשב"י שכתב לזכות את ישראל מסוף העולם ועד סופו, והתמלא הצדיק כלו שמתה, ואמר בזה הלשון: כבודו הרי מקנים זאת, "מה רב טובך אשר צפנת לחסים בך" שמגלגלים על ידי כבודו לקרב את הגאולה, וקהיאי משיח צדקנו. כבודו לא נזקק להסקמות על דברי הרשב"י בעצמו אין צורך לשום הסקמות.

אני קורא בזהר כל יום, אני מצטרף לעושי מצוה אנהני תומכים וסומכים על כל מה שעושים, שיהיה בזה סימן ברכה ויתגלה מזה קדוש השם. אני רואה כל הצפור נכנס עם הדברים האלה... מה שכבודו עושה זה דברים שאף אחד לא עושה בעולם (אמר זאת בהדגשת יתר), נתיחו לקבדו מקום מן השמים להתגדר בו. הקדוש ברוך הוא שמח בכבודו וימשיך וישפיע על הכלל ועל הפרט לקדש שם שמים, להרבות כבוד שמים.

וישב הוי' הצדיק ואמר שוב: אני רואה אנשים נכנסים עם החוברות האלה, וזה דברים נקליים זה דבר נפלא, זה דבר נפלא - זה נח לשמים ונח לקריות.

הרשב"י ראשי תבות ישפע ישפע רב ככל העולמות, צריך לזה הרבה שפע כי זה עולה הון ותועפות. (היה מלא התפעלות מהספרים והדיסקים שיצאו לאור, וזה השיעור היומי ועוד), ואמר בהתפעלות "איזה דברים!!" תנקה לקדש שם שמים, הקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו ויתנה קדוש ד' על ידי כבודו, אנשים נכנסים עם הדברים, להביא את הישועה, ובפרט עכשו, בימי צאתך מארץ מצרים ארצנו נפלאות, כי ירבו ימך ויוסיפו לך שנות חיים חזק וחזק, אם יקני (הספא קדישא) היה רואה את כבודו הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים, הוא היה יודע להעריך אנהני לא ראויים מספיק להעריך את הזוהר הקדוש. הזוהר הקדוש לא היה זו מידו של מורי ורבי יקני.

אשרי מי שהקדוש ברוך הוא מצלה על ידו שיתבוא הישועה, שהקדוש ברוך הוא ישמח את כבודו עם אלוקי אברהם כי לאלוקים מגני ארץ מאד נעלה.

... הרשב"י ראשי תבות ישפע ישפע רב ככל העולמות, יכתב את זה כמותרת:

"שמעון" ראשי תבות שיהיה נחת עד מאה ועשרים, מי שיוזבד וילמד רשב"י וזכה שיתקנים בו, שיהיה נחת עד מאה ועשרים שנה, הקדוש ברוך הוא יתן לך עוז ותעצמות להמשיך עם המפעלים האלה בכל העולם, לא רק בארץ ישראל, שכלם יהיו שתפים לקרוב הגאולה, שכל יהודי ויהודי יהיה לו חלק... [אתם הדברים בדי אלקים חיים בלכם חיים, בן פורת יוסף". בזה ראה ונדש. וד' יצליח דרכך. כי שם ד' נקרא עליך ונראו מקד".

נשק את היד של האדמו"ר וליוהו.
הנבאי ר' ישראל אמר שהצדיק לא היה כמעט אף פעם בשמחה גדולה כזו,
ולא דבר כל כך הרבה בהתפעלות כל כך.
האדמו"ר נתן מתנה חבילה שלמה עם ספרים, והצדיק רצה לשלם,
והאדמו"ר אמר: אני מוחלק לך העולם כהנח, ומהצדיק אני אקח כסף???

**"אם יקני היה רואה את כבודו (הספא קדישא, רבי ישראל אבונחצירא)
הוא היה רוקד, היה רוקד עד לשמים,
הוא היה יודע להעריך אנהני לא ראויים מספיק להעריך את הזוהר הקדוש"**





הזוהר
0722-990044



הינך מעוניין להקדיש דָּקָה בְּיוֹם? לְקַרְא זוהר הקדוש ההודעה הזאת נכתבה בשבילך!!!

כאן ניתן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל
המעוניין להקדיש דקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
כל יום אתה לומד דקה זוהר ומקרב את הגאולה ברחמים (זוהר דף קכ"ד).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתי!
לך יש חלק בגאולת העם!"



בית שמש: 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

ספר הזוהר הקדוש חק לישראל דף היומי
עם לשון הקודש – מנוקד מפסק ומחולק לקטעים
מסדר על הפרשיות





בס"ד

**שאלות ותשובות שתוכל לזכות בחינם לחמשה פרקים
"זוהר השבת" נהדרים בחינם**

מהפכת הזוהר העולמי יוצאת לדרך!

שאלות ותשובות - פרשת בראשית דפים ל"ח - ס"ב

1. איך יכולים להגיע לסקום של 640 מל'ארד שנה תורה?
2. מה אומר הגר"א במשלי?
3. האם יכולים ללמד זוהר אפילו שלא מבינים?
4. על מה מסגלת למוד הזוהר אפילו בלי הבנה?
5. איפוא כתוב וקראת לשבת ענג?
6. מה הרבוי של "את שבתותי תשמרו?"
7. למה חרבה ירושלים?
8. למה נחרב טור שמעון?
9. למה התפזרנו בגלות?
10. מה המעלה הגדולה של כבוד אב ואם?
11. מה אמר רבי פנחס בן יאיר לרבי שמעון בר יוחאי? ומה ענה לו?
12. מה אמר שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א?
13. מה אמר הצדיק המקבל האדמו"ר רבי דוד חי אבוחצירא שליט"א?
14. האם יכול להיות שצדיק גדול שיש לו גלוי אליהו בכל יום שלא ידע שכל העיר אוכלים טרפות עם הכשרו?
15. מה הסבה שיש כל כך הרבה יתומים צעירים בעולם?
16. מי שאוכל מאכלות אסורות מה הבעיה הכי גדולה שלו?
17. כמה אנשים ירדו מהדת עבור מאכלות אסורות?
18. מה הסבה שאין מאמינים ב"ג עקררים?
19. איך צריכים להזהר על הכשרות לפי הבאר מים חיים?
20. מה חמור יותר, חלול שבת או אכילת טרפות?
21. מה עשו שני היתומים בעיר קראקא?
22. למה עשו את זה?
23. איך חזר בתשובה הגה"צ אמנון צחקק?
24. למה נדפס הספר בעיר קראקא עם כתבת של ישיבה?
25. האם אפשר לסמוך על קצבים אפילו עם הכשר טוב? [מכאן רואים מה שקצבים מסגלים לעשות. (טוב שבטבחים שתפו של עמלק, רש"י קדושין פ"ב:)]
26. האם גדולי ישראל יכולים לפול במלפדת של מאכלי טרפות?



27. איך היה מעשי הקצבים בעניני צדקה?
28. האם להקצבים היה מקום מכבד בכל עניני הקהלה ועומדים במרפזה?
29. מי היו חתניהם.
30. מה קרה בבית החיים שם?
31. למה כל העיר היתה על גלגלים.
32. מה עשו עם פלים בערך של מליוני דולרים?
33. מה קרה לעשרות בחורים ואברכים תלמידי חכמים?
34. למה ירדו מהדת תלמידי חכמים - רבנים - דינים - גאונים וצדיקים - ראשי ישיבות כלי קודש - סופרים - מלמדים - בני ישיבות - חסידים ואנשי מעשה - תינוקות של בית רבן?
35. למה היו בכיות ויללות עד לב השמים בכל קראקא?
36. מה עשה ה"מגלה עמקות" בגלל עשרות המגפות.
37. מה מספר היהודי ממאנסי תלמיד החפץ חיים זצ"ל?
38. מה אומר הפלא יועץ שראוי לעשות לעשירים?
39. מתי אומרים עשה שבתך חול?
40. למה מכבסים הבגדים ביום חמישי?
41. מה אוכלים זכר למן?
42. למה אופים חלה בבית?

ענו על השאלות, החזירו את התשובות בצרוף שם מלא כתובת וטלפון לפקס מספר: 153-3616-8526.

לפרטים והזמנת מבחנים, טל: 0542-214-449.

אחרי שיבדקו את המבחנים ותזפו, נשלח לכם כתבת אפוא לקבל את הסט ספרים "זוהר השבת".

שם:

משפחה:

גיל:

כתבת:

מספר בית:

עיר:

טלפון:

שם:

ישיבה:

כתבת:

עיר:

הערות:

